

**Goede Vrijdag 2018
in de Oude Synagoge m.m.v. Aqua vitae**

Kruisdragers genoeg vandaag

Kruisweg in de oude Synagoge

*In de synagoge is alles kaal en somber; de verlichting is schaars.
We zijn als gelovigen samengekomen om te gedenken, het lijden en sterven
van de Heer.*

De veertien kaarsen die branden verwijzen naar de veertien kruiswegstaties

Opening

V: We zijn hier samen, groot en klein,
Arm en rijk, man en vrouw.
Mensen die in de put zitten,
mensen die gelukkig zijn
Of hopen het te vinden.
Ieder met zijn eigen gedachten,
dromen, gevoelens en vragen.
Het is goed om stil te staan,
stil te worden
Bij al het kwaad en onrecht dat in de wereld is.
Misschien vinden we samen de kracht
Om er een betere wereld van te maken.
Zoals Jezus met zijn leerlingen het laatste
Avondmaal deelde en zei:
“Blijf dit doen om mij te gedenken”.
Zo willen wij ook vanavond met elkaar samen zijn,
De pijn en verdriet met elkaar delen.
Wij willen samen deze viering maken
en steun vinden bij elkaar.
Zodat we samen één zijn.

Lied: Veertig dagen

Veertig dagen de woestijn: vasten, vechten, bidden,
nachten die als dagen zijn, zwijgen van de zinnen,
om onverbloemd en naakt,
diep in het vlees geraakt, zijn ziel te vinden.

Veertig dagen de woestijn: kwade droomgezichten.
Zal hun duivelse venijn, deze mens ontwrichten?
Hij zal dat kwaad weerstaan en vrij van aardse waan op God zich richten.

Veertig dagen de woestijn: afzien en bezinnen,
waken voor gerechtigheid, vrede die we winnen,
ons voedsel meer dan brood,
de opstand uit de dood, het leven vinden.

1^e statie

V: Jezus had die avond, met zijn vrienden, de maaltijd gevierd.
Het onraad loerde, de spanning was ondraaglijk.
Hij wilde alleen zijn en ging de tuin in om te waken en te bidden.
Daar streed Hij zijn strijd, alleen en in stilte.
In al zijn verlatenheid zocht Hij kracht bij God,
op wie Hij met hart en ziel vertrouwde.

Met groot machtsvertoon haalden ze Hem op.
Ze konden Hem eigenlijk nergens van beschuldigen:
Hij was altijd zo goed geweest, zo intens begaan met mensen.
Die hielden van Hem, luisterden graag naar Hem.
Er ging iets van Hem uit, een vernieuwende kracht.

Juist daarom werden de leiders jaloers en bang:
Hij kreeg teveel aanhang.
Zo zouden zij hun macht verliezen.
Daarom wilden zij, hoe dan ook, zijn dood.

Ze brachten Hem voor de Romeinse landvoogd Pontius Pilatus,
maar ook die vond geen schuld in Hem.
Toch veroordeelde hij Hem ter dood, omdat hij hogepriesters en
leiders niet tegen zich in wilde nemen.

Meditatie

L: Het gebeurde en het gebeurt weer.

Bewogen mensen worden buitenspel gezet, in een kwaad daglicht geplaatst en soms zelfs uit de weg geruimd, omdat ze een bedreiging vormen voor de heersende orde. Overal in de wereld zie je het gebeuren.

Dictators en maffia-praktijken, we lezen er bijna dagelijks over in de krant.

En zelfs binnen de kerk spelen machtsverhoudingen een rol en wordt mensen het zwijgen opgelegd, worden mensen monddood gemaakt en buitenspel gezet.

En overal gebeurt hetzelfde: de menigte weet niet wat te doen en zwijgt.

Maar men zegt toch, wie zwijgt, stemt toe...

Verstilling

Gebed

*A: Rechtvaardige God,
help ons oprecht zijn
en een eigen mening te vormen;
leer ons anderen
niet naar de mond te praten,
maar voor de waarheid uit te komen,
ook in moeilijke situaties.
Doe ons groeien in rechtvaardigheid
en wees met Uw geest van oprechtheid
bij mensen die staan
in de schoenen van Pilatus.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

Bach koraal:

Ich bin's, ich sollte büßen,
an Händen und an Füßen gebunden in der Höll
Die Geisseln und die Banden und was du ausgestanden,
das hat verdient meine Seel.

2e statie

V: Jezus zou de kruisdood sterven.

De menigte had erom geroepen:

‘Aan het kruis met Hem’.

Pilatus had gesproken.

Er was geen ontkomen aan.

Een groter schande was niet denkbaar:

een Jood aan het kruis.

Erger kon niet, want de dood aan het kruis, zo luidde de wet, was een dood, die alleen slaven moesten sterven, wanneer zij een misdaad hadden begaan.

Jezus was onschuldig, dat was eigenlijk iedereen duidelijk,

maar toch moest Hij de kruisdood sterven.

Dat kruis moest Hij zelf dragen.

Terwijl de mensen langs de kant toekeken, hoe Hij werd vernederd,

droeg Hij zijn kruis de berg op, zonder verzet, zonder klagen,

Hoe zwaar, maar ook hoe groots!

Meditatie

L: Onschuldig schuldig verklaard, slachtoffer van andermans wreedheden, altijd gepakt worden, altijd gepest, kind van de rekening...

Waar ter wereld gebeurt het niet?

En hoe vaak wordt dat dan weer niet beantwoord met wraak?

Wraak nemen, zodra de kans zich voordoet...

Kwaad met kwaad vergelden, het is zo menselijk en toch...

Jezus laat zien, dat Hij niet kiest voor geweld.

Verstilling

Gebed

*A: Sterke God,
Uw liefde wint;
hoe hopeloos het ook lijkt,
toch grijpt U niet met sterke hand,
want U wilt geen geweld;
Daarom vraagt U ons, mensen,
liefde te leren
en nooit kwaad met kwaad te vergelden,
ook niet in moeilijke situaties.
Leer ons dan geweldloos te blijven,
ook wanneer anderen gemeen zijn,
ons pijn doen.
Leer ons het mensen niet betaald te zetten,
wanneer ze ons kwetsen en pijn doen.
Help ons ook, God,
niet steeds te klagen
wanneer ons iets overkomt,
maar het moedig te dragen,
net als Jezus.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

3e Statie

V: Maar het kruis was zwaar, zo loodzwaar en de weg door de stad, omhoog de berg op, zo moeilijk begaanbaar en eindeloos lang.

Hij kon het niet meer houden.

Languit lag Hij, het kruis bovenop Hem.

Onmenselijk en toch, Hij moest verder.

Jezus was doodop, volkomen uitgeput.

Heel de nacht was er met Hem gespeeld en wat hadden ze er

plezier in; ze hadden hem geslagen, Hem tot bloedens toe gezeseld

en of dat nog niet genoeg was, Hem, tot groot vermaak van omstanders, intens vernederd en bespot.

Niemand, die medelijden met Hem had, geen mens, die voor Hem

opkwam, geen sterveling, die Hem hielp zijn lot te verzachten.

Wat moet Hij zich eenzaam gevoeld hebben, alleen en verlaten...
maar toch niet door U?

Meditatie

L: Overal zijn ze te vinden, de slachtoffers van macht en geweld.
Want het gebeurt telkens opnieuw, veraf maar ook dichtbij.
Wie kent ze niet, de man, de vrouw, in de steek gelaten
en beroddelde; kinderen, alleen en eenzaam, misbruikt misschien.
In ieder geval gebukt onder een veel te zwaar kruis?
En als ze dan vallen, wie helpt hen overeind?

Hoe vaak is er enkel minachting in plaats van medelijden, van
meeleven?

Hoe moeilijk is het om in de ander, de mens te zien, kind van
dezelfde God, onze broeder, onze zuster...

Verstilling

Gebed

A: *Geduldige God,
eindeloos is Uw liefde,
U blijft uitzien naar mensen
die Uw liefde beantwoorden.
Mensen zijn vaak hard en wreed,
hebben zelfs leedvermaak,
wanneer anderen pijn lijden.
Maar U, God,
U blijft wachten,
wachten en hopen
tot het anders wordt.
Leer ons lieve God,
mensen, die een kruis moeten dragen
te helpen, zoveel wij kunnen.*

*Laat ons nooit liefdeloos zijn
tegen mensen in nood,
maar doe ons lijken op Jezus.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

4e Statie

V: Langs de weg stond zijn moeder.
Ze kon het niet aanzien, maar toch... ze kon ook niet wegblijven.
Ze wilde Hem nabij zijn, bij Hem in de buurt blijven.

Ze keek naar haar kind, dat zij gedragen had en opgevoed.
Zij zag haar zoon, die zij samen met Jozef, de liefde had
voorgeleefd en die op zijn beurt, de liefde zelf was geweest.
Zij zag hoe de mensen werden opgehitst.
Ze voelde hoe de haat groeide en hoe weerloos Hij was,
hoe kwetsbaar.

Wat moet er door haar heen zijn gegaan?
Maar wat kon ze doen?

Zij leed met Hem mee en huilde in stilte.
Wie kon de pijn in haar hart voelen, wie haar verdriet delen?

Meditatie

L: Huilende moeders, we krijgen ze bijna dagelijks op ons netvlies.
Als een weerloos protest staan hun tranen, hun onmacht in ons
geheugen gegrift.

Weerloos, maar zó gewapend, protesteren zij tegen de dood van
hun kinderen door oorlogsgeweld, tegen het spoorloos verdwijnen
van hun dochters, hun zoon.

Hoe kwetsbaar en klein, maar ook hoe ongelooflijk dapper en sterk,
want tranen van moeders worden verstaan en begrepen.

In ieder geval door God en door allen, die zich laten leiden door Gods geest van liefde.

Verstilling

Gebed

*A: Bedroefde God,
wanneer Uw liefde wordt beantwoord
met haat en geweld,
dan huilt U,
verdrietig om alle leed
in de wereld.
Er zijn veel moeders
die moeten huilen,
want overal in de wereld
sterven kinderen,
door onrecht en geweld.
Help ons anderen geen verdriet te doen
en elkaar, waar nodig,
te troosten en te bemoedigen.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

Bach Koraal

Wer hat dich so geschlagen, mein Heil und dich mit Plagen
So übel zugericht?
Du bist ja nicht ein Sünder, wie wir und unsre Kinder
Von Missetaten weisst du nicht

5e Statie

V: Omdat zij Jezus levend wilden kruisigen, zochten de soldaten iemand, die het kruis een poosje kon helpen dragen.
Ze keken de menigte rond en zagen een man, die naar hun mening

sterk genoeg was.
Ze dwongen hem het kruis te helpen tillen.
Hij heette Simon en kwam uit Cyrene.

Wat zal hij gedacht hebben, toen hij gedwongen werd de zware last van Jezus te helpen verlichten?

Was hij boos of werd hij toch door medelijden bewogen?

Hoe zal Jezus dat hebben ervaren, Hij die nooit gedwongen hoefde te worden om mensen te helpen, Hij, die altijd en overal weldoende rondging, wiens hele leven in het teken stond van 'er-zijn-voor-anderen'?
Hoe moet Hij zich gevoeld hebben?

Meditatie

L: Gedwongen moeten worden om het kruis van iemand te helpen dragen...
Het lijkt zo vreemd, maar is het dat?

Er ligt iemand in het water en iedereen kijkt toe.
Niemand, die een hand uitsteekt.
Verdrinken, onder het oog van velen, het gebeurt.
Een bejaarde ligt dagenlang dood in huis en niemand die haar, die hem miste.
Een kind wordt voor de zoveelste keer, op het schoolplein, gepakt en in elkaar geslagen en niemand, die ook maar iets onderneemt.
Ouders verzorgen al jaren hun kind.
Ze gaan er bijna zelf onderdoor, maar wie neemt eens voor even de zorg over?

Een kruis helpen dragen, het lijkt zo ver weg, maar toch...

Verstilling

Gebed

***A: Hulpvaardige God,
Uw behoeft geen dwang,
U hoeft niet gedwongen te worden
een mens in nood te helpen.
Altijd bent U op zoek naar mensen,***

*die hun schouders willen zetten
onder de last van een ander.
Nooit wordt Uw geest moe;
ook als mensen het telkens weer
af laten weten, zoekt Zij verder.
Leer ons, God, hulpvaardig te zijn
en ongevraagd te helpen,
waar we kunnen.
Amen*

Eén kaars wordt gedoofd

6e Statie

V: Tussen de menigte stond Veronica.
Zij kende Jezus en wist hoe goed Hij altijd voor de mensen was geweest.

Haar hart kromp ineen, toen ze Hem zo zag strompelen.
Ze had zo'n medelijden met Hem, maar wat kon ze doen?
Ze vond het vreselijk Hem zo te zien.
Hij, die zelf zoveel mensen had geholpen, liep daar zo hulpeloos, zo
volkomen weerloos.
Heel zijn gezicht zat onder het bloed van het vallen.
Ze kon het niet langer aanzien.

Ze nam haar doek en met alle moed en kracht die ze in zich had,
baande ze zich een weg door de menigte.
Daar stond ze voor Hem.
Jezus keek haar aan, zijn ogen vol tranen, zijn gezicht nat van het zweet.
Voorzichtig droogde ze het af.

Meditatie

L: Hij kreeg bijna nooit bezoek.
Oud en versleten, moe en eenzaam lag hij daar maar.
Soms was zijn kussen nat, nat van de tranen, die niemand zag.
Of toch?

Vaak ging de nachtzuster even bij hem zitten.
Dan hield ze stilletjes zijn rimpelige hand vast en ondanks het schemer donker zag ze dan, hoe er tranen over zijn wangen biggelden.
Dan nam ze zijn zakdoek en wiste voorzichtig die tranen af.
Waarom kwam er nooit iemand, waarom deden mensen elkaar zo'n verdriet.
Waarom had de jeugd geen tijd meer voor de ouderdom?

Verstilling

Gebed

*A: Liefdevolle God,
Uw liefde vraagt om handen en voeten,
om een stem en een glimlach,
maar vooral om een hart.
Uw liefde zoekt
naar mensen als Veronica,
hartelijke mensen,
die Uw liefde voelbaar en zichtbaar maken.
U roept om mensen,
die de moed en de kracht hebben,
anderen nabij te blijven,
ook als het moeilijk wordt.
Uw Geest zoekt ook ons
om anderen nabij te zijn,
om mee te lijden met mensen in nood.
Vervul ons hart van Uw liefde, God,
en maak ons wat meer Veronica.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

7e Statie

V: Na een tijdje vonden de soldaten dat Jezus genoeg geholpen was.
Nu kon Hij zijn kruis wel weer alleen dragen.
Dus stuurden ze Simon weg.
Was die blij dat hij kon gaan?

Ze schreeuwden Jezus toe, door te lopen, maar Hij kon haast niet meer.
De weg was zo zwaar, allemaal losse keien en het ging maar omhoog.
Telkens gleed Hij uit.
Hij kwam bijna niet vooruit.
Tenslotte viel Hij opnieuw, voorover, languit met zijn gezicht op de grond,
het zware kruis bovenop Hem.

Maar de soldaten hadden haast.
Wat kon het hen schelen, ze wilden door.
Geen van hen had medelijden met Hem.
Hoe ongelooflijk wreed kunnen mensen zijn, wanneer zij de kans krijgen
om de baas te spelen, om hun macht te misbruiken.

Meditatie

L: Ze had langs de kant van de weg gestaan, haar man in haar armen.
Hij was onwel geworden en had dringend medische hulp nodig,
maar niemand stopte.
Het verkeer raasde langs haar heen.
Geen automobilist reageerde.
Niemand scheen haar hulpgeroep op te merken, laat staan te horen.
Of misschien wilde men het liever ook niet.

Hoelang ze er al gestaan had, wist ze niet meer.
Toen de motorrijder gestopt was, was haar man al dood.
De jongen had zijn arm om haar heengeslagen, al haar opgekropte
woede kwam er uit.
Hij had niets gezegd en uiteindelijk hulp gevraagd via een praatpaal.

Waarom had niemand eerder de praatpaal benut?
Hoe ongelooflijk hard kunnen mensen zijn?

Verstilling

Gebed

A: *Onbegrijpelijke God,*

*wat wordt Uw kind beproefd.
Waarom moet dat allemaal gebeuren,
waarom laat U dit allemaal toe...
Of komt het,
omdat er zoveel mensen willen heersen,
de baas willen zijn over een ander;
omdat zoveel mensen
alleen aan zichzelf denken?
Leer ons eenvoudig zijn
en vooral dienstbaar, God.
Laat ons daarin lijken op Jezus.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

Bach Koraal

Befiehl du deine Wege und was dein Herze kränkt
der allertreusten Pflege dess,der den Himmel lenkt
der Wolkenluft und Winden gibt Wege, Lauf und Bahn,
der wird auch Wege finden, da dein Fuss gehen kann

8e Statie

V: Langs de weg door de stad Jeruzalem stonden een paar vrouwen te huilen.

Ze waren dikwijls bij Jezus te vinden geweest, hadden Hem gehoord en ook gezien, hoe Hij mensen altijd had geholpen.

Ze konden niet aanzien, hoe Hij nu zo werd weggevoerd.

Ze hadden zo'n medelijden met Hem, dat zij hun tranen niet konden bedwingen.

Jezus hoorde hen huilen en toen Hij voorbij hen kwam, bleef Hij een ogenblik staan en keek hen vriendelijk aan.

Hij had met hen te doen.

De vrouwen wisten niet wat hen overkwam, Jezus die zelf zoveel te lijden had, had medelijden met hen.

Toen zei Hij iets heel merkwaardigs.
Hij zei: ‘Huil maar niet om mij.
Huil maar liever om jezelf en om je kinderen.’

Meditatie

L: Ze lag op een zespersoonskamer, te ziek voor een gesprek, maar wel met haar ogen open.

Eén begon: ‘Al die buitenlanders hier en het gaat maar door, alsof ons land nog niet vol genoeg is.’

‘En ze roven en stelen, je bent nergens meer veilig.’

‘Precies! Verderop ligt een Turk.’

Er waren er wel een stuk of tien op bezoek.

Ze hadden in het dagverblijf alle stoelen ingepikt.

Wij konden niet eens zitten.

En een herrie!

Ze praten allemaal door elkaar heen.

Je verstaat er niets van.

Vreselijk en die ellende dat wordt steeds erger.’

‘Ik had gisteren ook tien man op bezoek,’ zei de oude mevrouw naast haar zacht.

‘Ze willen allemaal attent zijn en even langs komen, maar eigenlijk is het veel te druk.’

‘Ach in het dagverblijf is dat niet zo erg,’ reageerde de rest.

De doodzieke vrouw zuchtte en dacht aan haar kinderen.

Hoe moeten die het klaren in een maatschappij waar tolerantie meer en meer een onbekend woord lijkt te worden.

Verstilling

Gebed

***A: Heilige God,
Uw liefde wil heil brengen,
het verdriet van al uw kinderen helen.***

*Er is zoveel waarom gehuild wordt,
al het kwaad in de wereld,
zoveel dat gedeeld moet worden.
Overal gebeurt wat niet goed is.
Help ons daaraan niet mee te doen.
Laat het kwaad, het verdriet,
door ons niet groeien.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

9° Statie

V: Verder moest Hij, de soldaten kenden geen genade.
Maar Hij kon niet meer en weer viel Jezus!
Wat kon het hen schelen.

Hij was aan het eind van zijn krachten en het kruis was zo zwaar en de tocht onmenselijk.
Maar niemand hielp Hem nu nog:
Hij moest en zou zijn kruis zelf dragen tot helemaal naar boven.
Op de Calvarieberg zouden ze Hem kruisigen, samen met twee misdadigers.

Uiteindelijk kwamen ze boven.
Daar trokken ze Hem zijn kleren uit.
Alles namen ze Hem af, ook dat prachtige grote kleed, dat Maria zelf voor Hem geweven had.
Ze vonden het zonde om dat in stukken te scheuren.
De soldaten overlegden met elkaar wat ermee te doen en besloten er samen om te dobbelen.
Om beurten gooiden ze.
Wie zou er winnen?

Meditatie

L: Hoe lang zou het nog duren?
Ze durfden niet weg te gaan.
Wat zou de verpleging wel niet denken.

Maar ze konden toch ook niet eeuwig hier blijven zitten!

Dit duurde nu al de hele nacht.

Telkens dachten ze: ‘Nu is het zover’ en dan ademde hij toch weer verder.

Maar hoe dan ook, één ding was zeker, nu zou hij het niet meer overleven.

Wat dat betreft zaten ze goed.

Er viel heel wat te erven en zij waren immers de enige!

Ze konden zijn geld goed gebruiken.

Ze hadden het al vaak tegen elkaar gezegd en dan plannen gemaakt.

Het moest wel veel zijn, want hij was altijd zo zuinig geweest.

‘Hij zou het toch niet in zijn hoofd hebben gehaald een testament te maken?’

Zelfs de gedachte deed hen huiveren...

Verstilling

Gebed

A: Rijke God,

U bent rijk aan liefde en goedheid.

Geen wonder dat Jezus,

arm en naakt, op U durfde vertrouwen.

Ook wij zullen eens

alles achter moeten laten,

al ons bezit, al onze verworvenheden.

Wij zijn zo afhankelijk, God,

zo aangewezen op Uw goedheid.

Leer ons daarom bescheiden te zijn

en enkel rijk te zijn in goedheid.

Amen.

Eén kaars wordt gedoofd

10e Statie

V: Toen sloegen de soldaten Hem aan het kruis.

Dat deed vreselijk pijn.

Niemand had medelijden met Hem.

Toch klaagde Jezus niet, sterker nog midden in die onmenselijke omstandigheden, bleef Hij trouw en bad voor de mensen die hem dit aandeden.

Hij zocht steun bij God, die Hij altijd zijn Vader had genoemd.

Hij zei: ‘Vader, neem het hen maar niet kwalijk, ze weten niet wat ze doen.’

Ze doopten een spons in zure wijn, staken die op een hijsopstengel en gaven hem dat te drinken.

Zo dachten ze de pijn wat te verzachten, maar dat hielp nauwelijks.

Daar hing hij tussen de misdadigers in, de mens die de liefde zelf was geweest.

Meditatie

L: We hebben allemaal de beelden gezien, van al die mensen, bijeengedreven in tentenkampen.

Hun trieste ogen, hun vermoeide lichamen, overgeleverd aan de willekeur van bewakers en machthebbers.

In lange rijen wachten ze daar.

De geschiedenis herhaalt zich, en ook nu weer kijkt grotendeels de wereld machteloos toe.

Overgeleverd zijn aan de willekeur van mensen; aan het kruis genageld worden en je niet kunnen verdedigen, geen verzet mogelijk.

Het gebeurde en het gebeurt nog steeds.

Zo wordt haat gekweekt, haat voor jaren, generaties lang!

Tenzij mensen zo groots zijn om hun onmacht om te zetten in gebed voor hun vijand, hun haat in liefde.

Verstilling

Gebed

*A: Vergevingsgezinde God,
Uw liefde is zo groot,
dat bij U vergeving altijd mogelijk is.
Jezus heeft in al zijn machteloosheid
daarvan getuigd.
Dat wij mogen lijken op hem,
zo bidden wij.
Vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan
anderen hun schuld vergeven.
Dat liefde haat mag overwinnen.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

Bach Koraal

O Haupt voll Blut und Wunden, voll Schmerz und voller Hohn.
O Haupt zu Spott gebunden mit einer Dornenkron.
O Haupt, sonst schön gezieret mit höchster Ehr und Zier,
jetzt aber hoch schimpfieret: gegrüsset seist du mir.

11e Statie

V: Het was omstreeks het derde uur.
Iedereen hield de adem in, want het werd angstig donker.
Een diepe duisternis viel over heel het land.
Alle licht leek verdwenen.

Dat uur stierf Jezus; het lijden had lang genoeg geduurd.
Zijn laatste woorden waren: ‘Vader, in Uw handen beveel ik mijn Geest’.
En: ‘Het is volbracht’.

Meditatieve muziek: Pie Jesu (Chr. mannenkoor Vroomshoop)

Onder het kruis stond zijn moeder, ze was Hem trouw gebleven tot het allerlaatste moment.

Er stonden ook soldaten.

Eén van hen werd diep getroffen door het gebeuren en zei:

‘Deze mens was waarlijk de Zoon van God.’

Meditatie

L: Angst voor de dood, had ze niet.

Ze vertrouwde volkomen op haar Schepper.

Heel haar leven was geven geweest; altijd zorgen, altijd klaarstaan.

Nu waren ze allemaal rondom haar en ze was er dankbaar voor.

Haar laatste woorden waren: ‘Ik heb altijd voor jullie gezorgd; zorg nu voor elkaar.’

Toen had ze gezwaaid, klaar om terug te gaan naar de hemelse Vader.

En allemaal voelden ze, dit sterven laat iets zien van wat God met mensen bedoeld, hier ligt een kind van God.

Verstilling

Gebed

Levende God,

God van het leven,

Op U vertrouwen mensen

heel hun leven,

tot de dood toe.

U hebt de dood van Jezus

niet gewild,

mensen hebben die hem aangedaan.

Hij gaf zijn leven prijs,

omdat hij liever wilde sterven,

dan mee te doen aan het kwaad

en ontrouw te worden aan zijn roeping.

Hij vertrouwde volkomen op U.

Help ons, God,

*om ook in ons leven
altijd te vertrouwen op U.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

12° Statie

V: Jozef van Arimatea was in het geheim, uit vrees voor de Romeinen, een leerling van Jezus.

Hij ging naar de landvoogd en kreeg het, na veel aandringen, van Pilatus gedaan om het lichaam van Jezus, nog vóór de Sabbath, te mogen begraven.

Dat was immers volgens de Joodse traditie, voorschrift.

Voorzichtig haalde hij, met de hulp van een paar anderen, het lichaam van Jezus van het kruis en legde het toen in de armen van zijn diepbedroefde moeder.

Voorzichtig nam Maria zijn hoofd in haar handen.

Wat moet er door haar heen gegaan zijn, haar kind, hoe was dit mogelijk!

Hoe kunnen mensen zo wreed zijn.

Meditatie

L: Moeders met een dood kind in hun armen.

We kennen dat beeld allemaal.

Hoe dikwijls zijn ook wij daar geen getuige van?

Via de t.v. dringen die beelden maar al te vaak aan ons op:

- de slachtoffers van oorlogsgeweld, van aanslagen en overvallen;
- de doden, die vallen door roekeloosheid in het verkeer, door te hard rijden, door gebruik van teveel alcohol;
- kinderen, gedood ten gevolge van drugs of ondervoeding.

Onze maatschappij wordt er door getekend maar... daarvoor krijgen moeders hun kinderen toch niet?

Wanneer maakt het verdriet van al die moeders, de wereld wakker?

Verstilling

Gebed

*A: Oneindige God,
U, bij wie begin noch einde is.
Wij bidden voor al die moeders,
die verscheurd door verdriet,
afscheid moeten nemen van hun kind.
Ook aan Jezus leven
leek een einde gekomen.
Het kwaad scheen overwonnen te hebben.
Maar U, God van liefde,
overwint het kwade
altijd door het goede.
Moge dat een troost zijn
en leer ons dat ook te doen,
elke dag opnieuw.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

13e Statie

V: Jozef van Arimathea was een rijk man.
Hij had voor zichzelf al een graf laten uithakken in de rotsen.

Hij wilde het graag voor Jezus afstaan.
Zo konden zijn vrienden hem daarin begraven.

Vlug wikkelden ze zijn lichaam in witte doeken en legden het voorzichtig in het graf.
Ze rolden er een zware steen voor, zodat het goed afgesloten was.
Toen gingen ze, zo snel mogelijk, naar huis om nog voor het donker, voor de Sabbath begon, thuis te zijn.

Na de Sabbath zouden ze terugkomen, zo hadden ze met elkaar

afgesproken.

Dan zouden ze, zoals men in die tijd gewoon was, het lichaam van Jezus balsemen.

Meditatie

L: Dat mochten geen vreemden doen, dat deden ze zelf, haar kinderen, voor wie ze altijd zo goed was geweest.
Zorgvuldig wasten ze samen het dode lichaam van hun moeder, ontroerd door de broosheid ervan.
Hoe uitgeleefd was ze nu, zij, die altijd zo sterk was geweest.
Hoeveel kracht had zij niet uitgestraald, maar ook hoe lief en zorgzaam was ze geweest.

Voorzichtig trokken ze haar het rose nachtponnetje aan.
Andere kleding zou nu niet meer bij haar passen.

Toen legden ze haar op haar eigen bed.
Met het spreij, dat ze zelf had gehaakt, dekten ze haar toe.
Zo mocht iedereen afscheid komen nemen van hun moeder.

Zwijgend stonden ze om haar heen en wisten: zo is het goed.
Zij mag nu thuis zijn bij God, op wie ze haar hele leven vertrouwde.

Verstilling

Gebed

***A: Onoverwinnelijke God,
Ja, Uw liefde,
Uw goedheid en trouw wint,
want U bent het Leven.
Wij bidden voor alle mensen die sterven,
vooral voor hen, die eenzaam zijn en alleen.
Dat zij Uw nabijheid en liefde
mogen ervaren en mogen rusten bij U.***

Amen.

Eén kaars wordt gedoofd

Bach Koraal

Wenn ich einmal soll scheiden, so scheid nicht von mir.
Wenn ich den Tod soll leiden, so tritt du dann herfür.
Wenn mir am allerbängsten wird um das Herze sein,
so reiss mich aus den Ängsten Kraft deiner Angst und Pein.

14e Statie

V: Ze hadden Jezus achtergelaten in het graf.
Ze moesten wel, op Sederavond moesten ze immers binnen zijn.
Dan hielden ze samen het Sabbath-maal en werd er gedankt,
gezongen en gebeden.
Ook op die bewuste, trieste vrijdagavond, want:
'Zes dagen werken en de zevende dag zult gij vrij zijn,' zo hadden
ze geleerd en ook: 'Het werd avond en morgen: de zevende dag.'
De zevende dag was heilig; dat was de dag van vrij zijn, van kind
van God zijn.

Wie kon vermoeden, wat hen te wachten stond; overzien welk een
goddelijke dag er na die menselijke, dood-zaaiende zesde dag zou
komen?
Wie kende Gods geheimen en vermoeden dat liefde sterker is dan
de dood?
Geen steen toch, die bestand is tegen Gods levenwekkende kracht!

Meditatie

L: 'Is er leven na de dood?'

Het is de vraag die ieder mens in haar of zijn leven stelt, maar

niemand weet het antwoord.

Wat we wel hebben is het geloof en de overtuiging van mensen, die rond Jezus hebben gestaan en die aan den lijve ervaren hebben dat Hij leeft.

Dood is zij, maar méér dan ooit leeft zij, want haar naam is niet van onze lippen geweest en haar geest niet uit onze gedachten.

Wie zij was en hoe zij is geweest, spreekt in en door ons; 't is alsof men haar hoort.

Het is de ervaring van de vrouwen bij het graf, voor wie Jezus zo dierbaar was.

Het is onze ervaring rond onze dierbaren.

Het is dat grote geheim van leven, waardoor wij geen woorden hebben.

Het is dat onnoembare en dus fluisteren wij, mensen,: God!'

Verstilling

Gebed

*A: Geheimnisvolle God,
bron van liefde en leven;
onsterfelijk en eeuwig.
Bij het graf van Jezus,
waar doornenkroon en witte doeken
getuigen van zijn Leven,
bidden wij om liefde en leven
en eeuwig goed voor al onze dierbaren,
maar ook voor alle
ons onbekende mensenkinderen.
Amen.*

Eén kaars wordt gedoofd

Kruishulde

*Het kruis wordt naar voren gebracht en er wordt een bloemstuk geplaatst.
Ondertussen wordt er gezongen:*

*Dit is het kruis
waaraan de Redder van de wereld
heeft gehangen (2x)*

Na de kruishulde ontsteken we allen een waxinelichtje bij het kruis

Lied: Where you there

Voorbeden

V:Laten wij, vanuit het luisteren en overwegen van het lijden en de dood van Jezus en van zovele mensen vroeger en nu, even bidden tot God, die nabijheid is, troost en liefde, die zich laat noemen: 'Ik zal er zijn'.

L: Wij bidden vandaag meer dan anders voor wie lijdt en verdrukt wordt.
Voor wie honger heeft naar een rechtvaardig werk of loon.
Voor wie honger heeft naar een menswaardig bestaan.
Voor wie geen thuis meer heeft en voor wie geen uitkomst meer ziet.
En voor allen die ontroostbaar zijn.
Laten wij even in stilte bidden...

V: Wij bidden voor hen, die met hun persoonlijk verdriet en lijden zijn blijven steken in de Goede Vrijdag en er maar niet boven uit komen.
Dat zij opnieuw geraakt worden door het licht van het Paasfeest,
en troost en steun vinden in Jezus van Nazareth,
die voor alle mensen is verrezen.
Laten wij even in stilte bidden...

L: Wij bidden voor hen die ziek zijn.
Voor mensen die lichamelijk of geestelijk met een handicap door het leven moeten.
Voor mensen die om een of andere reden afgeschreven of veroordeeld zijn.
Voor hen die het leven zinloos vinden.
Laten wij even in stilte bidden...

V: Wij bidden voor hen die in de mens niet meer geloven omdat zij keer op keer werden teleurgesteld.
Voor hen die in het huwelijk vervreemd zijn van elkaar.
Voor ouders die hun kinderen niet begrijpen en voor kinderen die zonder liefde van ouders opgroeien.
Voor allen die een dierbare verloren hebben, en voor hen die heel alleen hun lijden moeten dragen.
Laten wij even in stilte bidden...

L: Wij bidden voor wie aangevochten worden.
Geteisterd door verdriet, door pure nood en wanhoop.
Dat ook wij hun licht kunnen zijn dat hen doet volhouden een weg door de woestijn te vinden.
Laten wij even in stilte bidden...

V: Wij bidden voor mensen overal op onze wereld, die zich inzetten voor ontwikkeling van mensen.
Dat het hun werkelijk mag gaan om leven voor de ander.
Laten wij even in stilte bidden...

L: Wij bidden voor mensen die vrede stichten.
Politici met veel aandacht voor bemiddeling.
Mensen die nieuwe kansen bieden in gebieden waar onvrede heerst.
Artsen en verpleegkundigen die zich inzetten op verre oorlogsplekken met gevaar voor eigen leven. Dat hun inzet lonen zal, dat zij gedreven zullen worden door medeleven.
Laten wij even in stilte bidden...

Slotgedachte

V: We kennen allemaal wel momenten in ons leven dat we struikelen, vallen en soms diep in de put zitten.
Momenten dat we in de woestijn van ons eigen leven zitten.
Een troosteloos bestaan vol angst, verdriet en eenzaamheid.
Wij hebben niet voor die momenten gekozen maar deze momenten overkomen ons allemaal wel in het leven.
Op Goede Vrijdag zien we Jezus drie keer vallen onder het kruis,

maar we zien Hem ook drie keer weer opstaan.

Voor het opstaan is kracht en moed nodig.

Het weer opstaan, verrijzen uit je eigen bestaan, na een moeilijke periode in je leven is een levenskunst en niet altijd gemakkelijk.

Juist op die momenten hebben we mensen nodig die ons helpen, mensen die ons bijstaan, in ons geloven en ons bestaan helpen meedragen.

Eén van die mensen is Simon van Cyrene, voor ons in deze tijd een familielid, vriend of vriendin die aanschuift, even een kop koffie komt drinken of ons meeneemt naar de stad.

Maar het kan ook Veronica zijn.

Een dierbare die ons even een spiegel voor houdt of zegt: “Waar ben je nu in Godsnaam mee bezig”.

Maar het kunnen ook vrouwen zijn die aan de kant staan en medelijden hebben.

Ook die mensen laten ons weten dat we er toe doen.

Dat ze nabij zijn in ons broze bestaan.

In de beelden van de kruisweg weten we dat we zelf ons levenskruis dienen te dragen.

Dat we zelf de kracht en moed moeten hebben om steeds opnieuw te herrijzen.

Maar ook dat er mensen zijn die ons daarbij steunen en helpen.

Die meelevens, meedragen en meelopen.

Als we elkaar willen steunen en er voor elkaar willen zijn in ons broze bestaan kunnen wij de opdracht van Pasen waarmaken.

Samen met Christus kunnen wij verrijzen, want Hij is altijd bij ons en laat ons nooit alleen.

Alleen in dat vertrouwen kan elke verrijzenis weer nieuw leven betekenen.

Slotlied: Maak het stil

Maak het stil.

Kijk eens diep naar binnen,

voel wat je doen moet,
maak het stil.

Allen verlaten de synagoge in stilte

Graag zien wij u morgenavond om 18.30u in de oude kerk
voor de Paaswake m.m.v. Aqua vitae